

Projekt z dnia 29 grudnia 2011 r.

Rozporządzenie
Rady Ministrów
z dnia 2012 r.
**uchylające rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i znakowania
produktów włókienniczych**

Na podstawie art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275 z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa i znakowania produktów włókienniczych (Dz. U. Nr 81, poz. 743 z późn. zm.²⁾).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 maja 2012 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106, z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 68, poz. 586, z 2007 r. Nr 78, poz. 526, Nr 192, poz. 1384, z 2010 r. Nr 135, poz. 904.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Rady Ministrów uchylające rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa i znakowania produktów włókienniczych (Dz. U. Nr 81, poz. 743 z późn. zm.) wydawane będzie na podstawie art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275 z późn. zm.). Projektowana regulacja wiąże się z utratą mocy obowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa i znakowania produktów włókienniczych (Dz. U. Nr 81, poz. 743 z późn. zm.) na skutek wejścia w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylecia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE. Wskazane rozporządzenie zostało opublikowane w dniu 18 października 2011 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i zgodnie z art. 28 ww. regulacji, weszło w życie dwudziestego dnia po tej publikacji (tj. w dniu 7 listopada 2011 r.). Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylecia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE stosowane będzie od dnia 8 maja 2012 r. (zgodnie z art. 28 rozporządzenia) i jako regulacja wspólnotowa o skutku bezpośrednio obowiązującym we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej zastąpi dotychczas obowiązujące przepisy krajowe. Z uwagi na powyższe, zachodzi potrzeba uchylecia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa i znakowania produktów włókienniczych (Dz. U. Nr 81, poz. 743 z późn. zm.).

Prace nad nową regulacją wspólnotową trwały od 2009 roku i związane były z potrzebą zwiększenia sprawności przyjmowania nazw nowych włókien tekstylnych na terenie

Unii Europejskiej oraz zapewnienia jasności przepisów w ww. aspektach, które z racji technicznego charakteru były wielokrotnie zmieniane.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylecia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE ma przyczynić się do dalszego zabezpieczenia interesów konsumentów poprzez kontynuację istniejącego obowiązku informowania o składzie surowcowym wyrobów włókienniczych. W tym zakresie rozporządzenie określa m. in. zasady odnoszące się do etykietowania i znakowania wyrobów włókienniczych zawierających nietekstylne części pochodzenia zwierzęcego. Ponadto, celem nowej regulacji ma być również wsparcie innowacyjności w europejskim przemyśle włókienniczym poprzez znaczne uproszczenie i skrócenie procedury wprowadzania nowych włókien do listy zharmonizowanych nazw włókien tekstylnych, dzięki czemu będą one szybciej dostępne dla przetwórców i konsumentów oraz możliwy będzie szybszy zwrot nakładów poniesionych przez producentów.

Stosownie do art. 1 rozporządzenia, ustanawia ono przepisy dotyczące stosowania nazw włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych; wprowadza przepisy dotyczące etykietowania lub oznakowywania wyrobów włókienniczych zawierających nietekstylne części pochodzenia zwierzęcego, a także przepisy dotyczące określania składu surowcowego wyrobów włókienniczych za pomocą analizy ilościowej dwuskładnikowych i trójskładnikowych mieszanek włókien tekstylnych, mające na celu poprawę funkcjonowania rynku wewnętrznego i umożliwienie dostarczania konsumentom dokładnych informacji.

Przedmiot regulacji rozporządzenia – będącego w głównej mierze aktem o charakterze technicznym, wyznaczającym metody badań produktów włókienniczych, regulującym kwestie pobierania próbek tych produktów do badań laboratoryjnych oraz procedury badawcze – w istotny sposób wiąże się z działalnością laboratoriów badających produkty włókiennicze. Kolejny obszar regulacji rozporządzenia związany jest z, ogólnie ujmując, znakowaniem produktów włókienniczych i zakresem informacji, które obowiązkowo powinny zostać uwzględnione na etykietach tych produktów.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylecia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE

regulować więc będzie zarówno spełnianie wymagań bezpieczeństwa przez produkty włókiennicze, jak również standardów w zakresie prawidłowego oznakowania oraz etykietowania produktów i dostarczania konsumentom rzetelnych i zgodnych z rzeczywistością informacji o tych produktach, w tym, w szczególności, o ich składzie surowcowym. Istotną rolę w prawidłowym stosowaniu rozporządzenia przypadnie także Wojewódzkim Inspektoratom Inspekcji Handlowej, do zadań których – podobnie jak obecnie obowiązującym porządku prawnym – należeć będzie kontrola produktów włókienniczych, także w zakresie weryfikacji informacji uwidocznionych na etykietach produktów włókienniczych w oparciu o dokumenty udostępniane przez wprowadzających je na rynek przedsiębiorców.

Jak wskazano na wstępie, od momentu wejścia w życie, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylecia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE będzie aktem powszechnie obowiązującym na terenie Unii Europejskiej, stosowanym (od dnia 8 maja 2012 r.) w całości i bezpośrednio we wszystkich państwach członkowskich. Zastąpi ono aktualnie obowiązujące dyrektywy odnoszące się do nazewnictwa włókien tekstylnych i znakowania produktów włókienniczych:

1. Dyrektywę Rady 73/44/EWG z dnia 26 lutego 1973 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do analizy ilościowej mieszanek trójskładnikowych włókien tekstylnych,
2. Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE z dnia 16 grudnia 1996 r. w sprawie niektórych metod analizy ilościowej dwuskładnikowych mieszanek włókien tekstylnych,
3. Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/121/WE z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie nazewnictwa wyrobów włókienniczych.

Ww. dyrektywy utracą moc ze skutkiem od dnia 8 maja 2012 r.

Na uwagę zasługuje również okoliczność zamieszczenia w nowym rozporządzeniu klauzuli przeglądu (rewizyjnej), zgodnie z którą do dnia 30 września 2013 r. Komisja Europejska zobowiązana jest przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (UE) sprawozdanie dotyczące ewentualnych nowych wymogów w zakresie etykietowania, które mają być wprowadzone na poziomie Unii Europejskiej, aby zapewnić konsumentom

dokładne, odpowiednie, zrozumiałe i porównywalne informacje na temat charakterystyki wyrobów włókienniczych (art. 24 rozporządzenia). Jest to zagadnienie istotne w kontekście przyszłej sprawozdawczości Komisji Europejskiej – tj. sprawozdania ze stosowania nowego rozporządzenia wraz z nowymi wnioskami ustawodawczymi (art. 23 rozporządzenia). Powyższe regulacje wskazują bowiem na duże prawdopodobieństwo kontynuacji prac nad rozszerzaniem wymagań w zakresie znakowania i etykietowania produktów włókienniczych na poziomie unijnym i związaną z tym pracę kompetentnych organów krajowych.